

29 Или Бгъ е токму на 'Иудейи те, а не и на язычницы те; воистинно и на язычницы те е.

30 Понеже единъ е Бгъ, който ще да оправди вѣрѣзани те въ вѣра та, и не вѣрѣзани те съ вѣра та.

31 Но не развѣламе ли (старыятъ) законъ чрезъ вѣра та; да не даде Гдъ! но подтверждаваме законатъ.

ГЛАВА Д.

Що прочее ще да речеме, че е придокилъ (повече) Авраамъ отъецъ нашъ по плоти;

2 Защото, ако Авраамъ се оправда въ дѣла та, има похвала, но не предъ Бга.

3 Защото що говори писание то; повѣривъ Авраамъ на Бга, и вмѣни мѣ се въ правда.

4 Но на оногѡва който рабѡти, заплаща та мѣ не се дава за благодать, но за долгъ.

5 Я на оногѡва който не рабѡти, а вѣрѡва въ оногѡва който оправдава нечестивыятъ, вмѣнава мѣ се вѣра та въ правда.

6 Каквѡто и Давидъ нарича блаженъ оногѡва человекъ, комѡто Бгъ вмѣнава правда безъ дѣла законни: (когато говори):

7 Блажени (са онѡа) на който са се простѣли беззаконѡа та, и (онѡа) на който са се покрѣли грѣховѣ те.

8 Блаженъ е (онѡи) человекъ, комѡто не ще да вмѣни Гдъ грѣхъ.

9 Това прочее блаженство саму на вѣрѣзани те ли се вноси, или и на не вѣрѣзани те; защото говориме че вѣра та се вмѣни на Авраама въ правда.

10 Но когда мѣ се вмѣни; когато се вѣрѣза ли, или когато юще не кѣше вѣрѣзанъ; не (воистинно) по вѣрѣзанѣ то, но предъ вѣрѣзанѣ то.

11 И послѣ прѡа знаменѣ то на вѣрѣзанѣ то като печатъ на правда та, (когато прѡа) чрезъ вѣра та, когато кѣше юще не вѣрѣзанъ: за да бже отъецъ на сѣчки те онѡа, който, ако и да не сѡ вѣрѣзани, вѣрѡватъ, за да се вмѣни и нимъ правда та (чрезъ вѣра та):

12 И (да бже) отъецъ и на онѡа, който не саму що сѡ прѡали вѣрѣзанѣ, но и ходятъ по стѣпки те на отца нашегѡ Авраама, (когато имаше онъ), когато юще кѣше не вѣрѣзанъ.

13 Защото вѣщанѣ то на Авраама и на негово то сѣме, че ще да бже наследникъ на свѣтътъ, не (будѣ) чрезъ законатъ, но чрезъ правда та на вѣра та.

14 Защото ако са наследницы, който са въ законатъ,